

En la novel·la de José L. Martín Descalzo “La Hoguera Feliz”, sobre la vida i mort de la heroïna francesa, Santa Joana d’Arc, l’autor posa en boca de la protagonista aquesta expressió: “*Quan naix cada u de nosaltres, Déu somnia sempre en un sant. I... quasi tots li fallem*”.

La pena de Déu

Amb expressions humanes, podríem dir que aquesta és la gran pena de Déu. Molts dels seus fills, moltíssims, no arribem al desenvolupament normal de la vida divina que vam rebre en el baptisme, no arribem a la plenitud de la vida de fills de Déu, no arribem a la santedat. Perquè la santedat és justament això: créixer *amb normalitat* com a fills de Déu, i arribar així a la “*talla del Crist*”. I això per a tothom, per a tots els batejats. La cosa *normal*. ¿No és normal que un nen creixi fins a arribar a ser un adult, capaç fins i tot d’engendrar? ¿No seria una pena pels pares que el seu fill, amb els anys, no arribés a aquesta plenitud de vida? En la vida cristiana, aquesta plenitud és la santedat.

Tots cridats...

La santedat no és un privilegi o un monopoli d’una determinada classe de persones, sacerdots o religioses, o d’uns que “*van néixer per ser-ho*” o d’uns altres que “*tenen fusta de sants*”, o que “*no han tingut dificultats com nosaltres*”. Amb totes aquestes frases i altres, que diem o pensem, no fem sinó amagar la nostra peresa, covardia, o potser desorientació. Tots, absolutament tots, estem cridats a la santedat: els joves i els nens, els casats i els solters, els laics i els religiosos, els rics i els pobres, les dones i els homes... Tots, tots, tots. Les benaurances de Jesús, camí de santedat, són per a tots. El “*Sigueu sants com ho és el meu Pare del cel*” és per a tots. Tots tenim “fusta” de sants; millor dit, tota “fusta” serveix. Tots vam néixer per ser-ho. Déu no ens ha fet a uns de primera, i a uns altres de segona. I respecte a les dificultats, ¿qui gosaria dir que els sants no en van tenir? En realitat, les dificultats els van ser estímuls.

... i capacitats

Això és el més consolador. Cridats i capacitats. Déu que ens ha cridat a la plenitud de la vida de fills, ens proporciona tots els mitjans perquè puguem arribar-hi. Dubtar-ho seria dubtar de la bondat, de la saviesa i de la omnipotència de Déu. No podem pas fer-ho. Més encara: les circumstàncies en què ens trobem, i que no depenen de la nostra voluntat, circumstàncies que de vegades considerem com a desavantatjo-

ses per a la santedat, resulta que són les que Déu ha considerat més a propòsit perquè puguem arribar-hi. Aquesta afirmació pot semblar-nos difícil d'acceptar. En realitat es treureconseqüències de la bondat i el poder de Déu, que, com a pare, tot ho organitza per al millor bé dels seus fills.

Laics sants

És una d'aquestes conseqüències. La condició laical de tantes dones i homes cristians, és a dir, la seva vida en el món, en la família, en el treball, en les relacions socials, en les associacions, en la política, etc..., aquesta condició laical és per a ells el camp propi i específic de la seva santedat. No seran sants en la mesura que se n'allunyin, d'aquestes situacions; és justament el contrari: seran sants en la mesura que s'hi posin, amb totes les seves capacitats, amb tota l'ànima. Lògicament, amb una ànima purificada de l'egoisme, de l'ambició, de l'orgull..., i modelada segons l'estil, criteris i vida del Crist.

Trets característics del sant

Si un sant és el cristià que ha arribat a la "talla", a la plenitud de vida del Crist, els seus trets característics no poden ser altres que els que caracteritzen el Crist. Vegem-los breument. Ens poden servir d'examen de vida cristiana.

Jesús diu: *"Faig sempre el que agrada al meu Pare"*.

Jesús diu: *"Apreneu de mi, que sóc mans i humil de cor"*.

Jesús diu: *"No he vingut pas a ser servit, sinó a servir"*.

Jesús diu: *"Estimeu els vostres enemics"*.

Jesús diu: *"El qui és fidel en les coses petites, també ho serà en les grans"*.

Jesús diu: *"De què val guanyar tot el món si un es perd a si mateix?"*

Jesús diu: *"Jo he vingut a donar testimoni de la veritat"*.

Jesús diu: *"Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics"*.

Sant és aquell que intenta reproduir en la seva vida aquests trets característics de Jesús. És el cristià adult en la fe i en la virtut. Cada un diferent, però tots semblants al rostre de Jesús. Modelats tots pel mateix Esperit Sant segons l'únic "motlle", Crist.

Santedat, per altra banda, que consisteix -per dir-ho amb paraules d'en Guillem Rovirosa- en *"una vida honesta, animada per la gràcia, les 24 hores del dia"*.

"Així, doncs, tots els fidels cristians, en qualsevol condició de vida, de treball o de circumstàncies, i precisament per mitjà d'aquestes condicions, es poden santificar més i més cada dia, si ho reben tot amb fe de la mà del Pare del cel, i cooperen amb la voluntat de Déu, manifestant a tothom, en el seu servei temporal, la caritat amb què Crist va estimar el món."

(Concili Vaticà II, Constitució sobre l'Església, cap. V)